

Matteo Guidi

GALLOS REALES

EXPOSICIÓ
17-06
05-09
2021

“Regalos reales” (Regals reals) es presenta com una *Wunderkammer*, (gabinet de curiositats), com aquelles habitacions fornides de “meravelles”, que comencen a proliferar, en el segle XVI entre l’alta burgesia i la reialesa en un afany de col·leccionar objectes exòtics trobats arreu del món. Des del 2018, Matteo Guidi (Cesena, Itàlia, 1978) cerca tota mena d’articles guiat per una llista trobada casualment a un diari. La singularitat de la llista prové de què es tracta de la relació complerta de regals que van rebre en activitats oficials els reis, les seves filles, el rei emèrit i la seva dona durant aquell mateix any. Des de fa un temps, el Palacio de la Zarzuela va decidir fer públic, com a gest de transparència, la relació de regals institucionals que fan autoritats nacionals o internacionals en actes o recepcions oficials i que, en la seva totalitat, passen a formar part del Patrimoni Nacional.

Guidi ens endinsa de manera ficcional a un patrimoni on els objectes no configuren un relat unitari, però cadascun té la capacitat de parlar d’un lloc, d’un temps o d’una relació personal. A les parets de la sala queda registrat l’inventari; un univers textual que s’activa amb les imatges de les pantalles que responen a les fotografies dels objectes descrits. L’artista munta les imatges en

moviment per tal de fer al·lusió a quelcom que no es pot retenir, que no és present, que passa davant nostre com un objecte imaginat. El mateix llenguatge fotogràfic “objectiu” utilitzat, ens situa a certa distància de l’objecte. Guidi s’apropia de l’enunciat per fer una interpretació de l’objecte que li serveix per fer visible allò que s’oculta rere un llistat. La inaccessibilitat a un patrimoni “públic” que com altres institucions públiques es regeixen encara per una transparència opaca.

“Regalos reales” respon a una investigació artística i antropològica que manifesta, més enllà d’una crítica institucional, una reflexió entorn d’una pràctica ancestral que és el “do”. Marcel Mauss ens parla en el seu *Assaig sobre el do* (1914) de com les societats s’organitzen simbòlicament entenen el do com un acte social i com en l’acte de donar també està implícit l’acte de rebre i de retornar. Però com veiem a “Regalos reales”, el retorn del do, encara avui, en una societat on l’intercanvi està basat majoritàriament en el consumisme, segueix altres lògiques pròpies del que és intangible, el desig de ser anomenat. Sigui per protocol o per iniciativa privada el do a la família reial ens interpel·la com a societat i ens situa davant del què Maurice Godelier anomena l’enigma del do.

A cura de Zaida Trallero

L’HARMONIA
MUSEU DE L’HOSPITALET
Plaça Josep Bordonau
i Balaguer, 6, 08901
L’Hospitalet de Llobregat

HORARI
Dl Tancat
de Dm a Dv de 17 a 20h
Ds i Dg de 11 a 14 h

amb el suport
 Generalitat
de Catalunya

 Diputació
Barcelona

amb la col·laboració
HANGAR.
ORG